

**SPORTELO LINGUISTICO COMUNALE
SPORTELLI GJUHËSOR BASHKIAK
VACCARIZZO ALBANESE
VAKARICI**

KËNKA FETARE TË VAKARICIT
CANTI RELIGIOSI DI VACCARIZZO ALBANESE
a cura di **SILVIA TOCCI**

Introduzione / Parathënje

Questa raccolta di canti religiosi e orazioni nella parlata arbëreshe della comunità di Vaccarizzo Albanese nasce dal desiderio di custodire e tramandare un patrimonio spirituale e linguistico di straordinario valore. In queste preghiere, intonate e recitate nella lingua degli avi, si riflette una fede vissuta nei secoli come esperienza comunitaria profonda, capace di unire devozione religiosa, memoria storica e identità culturale.

La tradizione arbëreshe, radicata nella liturgia di rito bizantino e nella quotidianità del popolo, ha trovato nei canti sacri e nelle orazioni uno dei suoi veicoli più autentici. Essi non sono soltanto espressioni di culto, ma veri e propri strumenti di trasmissione della lingua e del legame indissolubile tra fede e vita.

Tra i primi testi della raccolta figura *Tek jam i thell* (*De Profundis*), adattamento del Salmo 129 realizzato da Giulio Variboba, poeta di San Giorgio Albanese (1724 o '25 -1788),

Salmo 129 realizzato da Giulio Variboba, poeta di San Giorgio Albanese (1724 o '25 -1788), tradizionalmente cantato durante la settimana di Commemorazione dei defunti. L'omonimo poeta è anche autore di: *Kalimera e Pasjonës* (La Passione di Cristo), *Racjona e Shën Viçenxit* (canto dedicato a San Vincenzo Ferreri), *O e bukura speranxë* (O mia bella speranza) - canto dedicato alla Madonna del Rosario che si esegue la prima domenica di ottobre.

Shpirti Shëjtë (Padre nostro), oramai in disuso, è stata da me registrata nel 1990 dalla informatrice Annunziata Marzullo.

La traduzione dei succitati canti religiosi sono tratti dall'opera *Vita della Beata Vergine Maria* (1762). Edizione critica e traduzione italiana a cura di Vincenzo Belmonte.

A San Francesco di Paola, co-patrono di Vaccarizzo Albanese, è dedicata un'orazione che rievoca la vita e i suoi

miracoli; il canto dedicato a Santa Lucia, attribuito al protopapàs A. Argondizza (1839- 1918) da San Giorgio Albanese, commemora la vita della Santa.

Ho riportato due Canti natalizi: *Shën Bombin kurorë me lule* (Gesù Bambino corona di fiori), tipico della comunità di Vaccarizzo Albanese e, *Rregji im* (O mio Re) che è l'adattamento del canto "Astro del ciel".

Infine, il canto dedicato alla Madre di Dio *Shën Mëria Virgjëreshe* (Alla Vergine Maria) che è l'adattamento del canto "Dell'Aurora tu sorgi più bella".

Silvia Tocci

TEK I JAM I THELL

«Tek jam i thell, i zi, ndë Purgatuar, u
thirrafort: Oj Zot, të qoshatruar!

Mirr vesh si qan me lotë e me valtim,
lipisëm, Zot i madh, turmendin tim.

Mos thuaj se bëra lig e kam mbëkat,
se cili i ler mbi dhe s' ka mbëkat?

Kultoj se ti je prind lipisiar
e u jam yt bir e jam limozniar.

Mbë fjalët tënde u këtu rri e pres,
fjalën çë më dhe u e kam bes.

Së më dihet dita mua, semble serposet,
vetëm sperënxa jote nëng më ngriset.

Më se ti, Zot, pjetus ngë mosnjeri,
andajna, së ke shok ndë lipisi.

DE PROFUNDIS

«Giù, dalle cavità del Purgatorio
forte ho gridato: A te mi affido, o Dio!

Ascolta come piango e mi lamento.
Delle mie pene, o Dio, abbi pietà.

Non dire che son carico di colpe,
perché uomo non c'è che ne sia esente.

Ricorda che tu sei padre benigno,
io son tuo figlio e vivo nel bisogno.

Resto qui ad aspettare, fiducioso,
certo della promessa che mi hai fatto.

Alba non c'è per me, solo tramonto,
però la tua speranza mai si oscura.

Chi più di te, Signore, ha compassione?
Nella pietà non hai davvero uguali.

Andajna mos nani na bandunar,
se shpirtinçë ë ndër pen ec na e llibërar».

Jipi rrëpos, oj Zot, jipi rrëçet
të vdekuret jipi dritë tek jatra jetë.

* * *

Ndie Zot, të vdekurit, lipisi të nëmurit,
nxjeri, Zot, ka Purgatori, se ju dogj
kragarori.

Mos i lëre më të thërresën,
mos i lëre atje të vdesën,

llibërari ka ato penë,
ndë Parrajsit bën të venë.

Ngreu ti, Zonja e Shën Mëri,
kij pjetat e lipisi,

gjegji se tij të thërresën,
ka ti limozën presën

Ora pertanto non mi abbandonare,
libera dai tormenti la mia anima».

Dona ai defunti, o Dio, riposo e pace,
nell'altra vita donagli la luce. Amen

* * *

Dio perdonai defunti, abbi pietà dei miseri,
dal Purgatorio togliili, ché hanno il petto
bruciato.

Non lasciarli gridare,
non lasciarli morire,

dalle pene riscattali,
fa' che salgano in Cielo.

Alzati, Santa Vergine,
mostra un po' di pietà,

a te gridano, ascoltali,
a te chiedono grazia.

Ndëji dorën e sallvoji,
ka zjarri që i shpoi.

Via, moviru, kij pjetat,
bën të ken llibërtat.

Sa të duash ti i lëshon,
sa t'ë thuash i fjuturon.

Thuaj kështu, Zonja Shën Mëri,
bëna sot kumbanji:

«Ndie, Zot, të vdekurit,
lipisi të nëmurit.

Zoti Krisht, kij pjetat,
jipi atyre llibërtat.

Shpirti i tire dritën çift
e Parrajsin. Ashtu qoft».

Porgi la mano e salvati
dal fuoco che consuma.

Datti da fare, o pietosa,
abbiano la libertà.

Quanti ne vuoi puoi redimere,
un cenno e volano via.

Vergine, oggi accompagna
così la nostra preghiera:

«Dio, perdonai defunti,
abbi pietà dei miseri.

Muoviti a compassione,
Gesù, dal carcere togli.

La loro anima ottenga la luce
e il Paradiso. Amen».¹

¹Estratto da: Vita della Beata Vergine Maria (1762). Edizione critica e traduzione italiana a cura di Vincenzo Belmonte

KALIMERA E PASJONËS

Kultonjëm sa për ne Krishti duroi
e sa jëma për të valtme shkoi.

Sot që janë dhulluret e Shën Mërisë
mirrni vesh ju, Zonjat e shtëpisë.

Pasjona e Zotit Krisht i qe një shpatë
që zëmërën ja shpoi të pambëkat.

Judha e puthi Krishtin e e tradirti,
armiqt tëk bën racjona ja ngjudhírti.

U sultin si qen Judhet, Krishtin e zun
me një tërkuz'e lidhëtin, mbë truall e shtun.

Për leshi pa pjetat e shtrashinartin,
e shájtin llater i lig edhe magár.

Krishti si qëngj i butë thoi me zëmër:
«Oj Tatë ndër qiell, ndëlei këta të nëmur».

Krishtin të parën e qelltin tek Ana,
atje përpara ju dhjovas kundana.

LA PASSIONE DI CRISTO

Ricordiamo le pene di Gesù,
l'angoscia della madre.

Oggi che si ricorda lo strazio di Maria,
ascoltate, signore della casa.

La passionedel figlio, come spada
le trapassò il cuore immacolato.

Fu traditore Guda con un bacio,
i nemici gli avventò contro là dove
pregava.

Con un balzo furiosolo bloccarono.
Incatenato, fu gettato a terra.

Tra grida ostili di «stregone!» e «ladro!»
gli strapparono, tirandolo, i capelli.

Tra sè diceva Cristo, mite agnello:
«Padre, perdona questi sventurati!».

Da Anna lo condussero all'inizio
per proclamare la dura sentenza.

Mallku tolq e i ra një grën shkafet
sa qajti gjithë Parrajsi me vërtet.

Krishtin pëstaj e qelltin te Kajfasi,
për straxje maidhe, ju shkurtua pasi.

Martirit atje muartin ben rer
e thoshin: «Pillati ka t'ë vjerr».

Ish tardu, shum më se mjeznatë:
Krishtin e zun e e vun karçirat.

Shën Pjetri atë natë Krishtin negoi,
ma qajti mbjatu sa gjeli këndoi.

Judha u vuar, ashtu e meritarti:
dhimoni ç'e tandoimë e fukarti.

Menatet, porsa u di e prëmta e madhe,
te Pillati e sualltin me thirrm' të madhe:

Thërrisjin: «Ki magar ka të jet vjerr, se
gjith katundit i suall disturb e guerrë».

Pillati e njoghu se ish nuxjend,
tha: « u, t'ë vras këta u nëng jam kutjend.

La sberla che Malco gli assestò fece
piangere tutto il Paradiso.

Cristo a stento arrancava
alla volta di Caifa.

Là gli ebrei, giustiziati da spregiuri,
urlarono: «Pilato lo giustizi!».

Oltre la mezzanotte, a tarda ora,
lo misero in galera.

In quella notte Pietro traditore
pianse al canto del gallo.

Non restò altro a Giuda che il capestro
e la stretta di Satana.

Il venerdì, all'alba, da Pilato
fu tratto fra schiamazzi:

«Si appenda lo stregone
perturbatore!».

Certo dell'innocenza, rifiutò
Pilato la condanna:

Shihni çë për të të thet Erodhi,
Rregji i tij çë sot xhustu më ndodhet».

Erodhi pa se Krishti rrini qet, tha:
«Ky është i llavur e mua nëng më fjet».

E veshi ndër të bardha si nuxjend,
tha: «Çë të bënë Pillati u jam kutjend».

Pillati lajti duart, tha: «U nëng e ngas,
ky është një shëjt i madh e ngë mund e vras».

Pëstaj u trëmb e, sa t'i jipni gust, tha:
«mirrënie e nxirnje jasht jipni një frust».

Ndë një kullonë e rrahëtin e frushkulloi
sa gjaku i Zotit Krisht si ujë kroi,

bëri një det me gjak pa lipisi
sa Jëma pat pjetat, jo më njeri

S'u fritin me këta gjak qent mixor,
e me ca gjëmba i pjekstin një kurorë.

Ndë kriet ja kalltin fort e me një hu:
i shpoi ashtin e syut, i hiri ndër tru.

«Erode consultate,
il suo re che oggi è qui.»

Costui, impressionato dal silenzio
di Cristo, disse: «È pazzo.»

Di bianco lo vestì come innocente
e lo rinviò a Pilato

che si lavò le mani: «lo non lo tocco.
È un santo, non mi macchio del suo sangue.»

Poi, impaurito, volle compiacerli:
«Prendetelo, sferzatelo!».

Copioso schizzò il sangue
di Cristo, percosso alla colonna,

allargandosi in pozza, ma pietà
per lui provò la madre e più nessuno.

Di spine i cani sadici intrecciarono
per giunta una corona.

Conficcata con furia, trapassò
l'osso dell'occhio, entrando nel cervello.

Jëma për skundrela thoi: «Bir, oj bir
çë bëre e shkon gjith këta martir».

Ëngjelit tue e qar thoshjin me lotë:
«sa shihe, sa mir do njerëzit Inzot!».

Pillati kur e pa me atë kurorë, me
një mandjel të kuq e kallmer mbë dorë;

«Ecce homo» - jasht ja e burtoi
tha: « Shihnie si e bët, ju më çë doijt?».

Thërrit qenëria: «E duami mbë kriq
sa të saxjaren gjith këta armiq».

Pillati u trëmb e tha: «Eçëni me nëmët
bënje si t'e duani, ju vrashin gjëmët!».

Kërxien si ulq Judhet edhe m'u ndëndë,
i vun kriqin ngrah, një travë të rëndë.

Krishti vej me kriqin tue rëkuar,
Judhet me shqelbe e hunj tue mallkuar.

Te kallvari pak të gjallë e sualltin,
i vun gozhda ndër këmb edhe ndër duar.

E la madre, di fronte: « Quale crimine
sconti, figlio soffrendo?».

E gli Angeli tra il pianto: « Quanto
grande amore ha Dio per gli uomini! ».

Pilato, al vedergli la corona,
il manto rosso e la canna in mano,

lo presentò alla folla: «Ecce homo!
Guardate che macello, è ancora poco?»

Ma la canaglia : « Lo vogliamo in croce!
Si sbramino i nemici! ».

Pilato ebbe paura: « Maledetti,
fate quel che volete, andate al diavolo! ».

Come belve balzarono i Giudei,
la croce gli accollarono, una trave.

A Cristo, che gemeva sotto il peso,
davan gli ebrei bestemmie, calci e botte.

Ebbe, già mezzo morto, sul Calvario
mani e piedi inchiodati.

E ngrëjtin lart e Zonja Shën Mëri
sa jëma kur e pa i ra zali.

Tri orë Krishti rroi mbë kriaq pëstaj vdiq
e më ndëleu gjithë këto armiq.

Dielli e hëna u nxitin, dheu gjëmoi,
guret u thjetin kur Krishti perëndoi.

Vate një guerç e zëmërën ja shpoi,
sa gjaku i Zotit Krisht e dritësoi.

Zepa e Kodhemi ka kriqi e nxuartin,
të vdekur ndër duar s'jëmës ja vun.

Të birin të vran ndër gjunj jëma e mbaj,
me lotë e me hjidhi thoi këtë vaj:

«Bir, si të vran?
Mua ku më lan?

Oj, si nëng të patin lipisi?
Oj, si nëng të ndihu mosnjeri?

Bir, si të shënuan?
Bir, si të fërnuan!

Lo innalzarono, e svenne
Maria, vedendo il figlio.

Stette in croce tre ore, poi morì,
perdonando, Gesù.

Al tramonto di Cristo s'abbuiò sole e luna,
tremò la terra, i massi si spezzarono.

Il cuore gli trafisse un guercio, ma dal
sangue il dono riebbe la vista.

Giuseppe e Nicodemo lo schiodarono
ed in braccio alla madre lo deposero.

Lei, reggendo la salma sui ginocchi,
elevava il compianto:

« Figlio, come ti hanno ucciso?
Me, dove mi hanno lasciata?

Come mai nessuna pietà,
nemmeno un cenno d'aiuto?

Figlio sfigurato!
Figlio distrutto!

Oj ku të vate ajo belicë
Oj çë na sill aq llegricë?

Ruaj si të nxitin,
shih si të pështitin.

Oj, si të bën, oj bir, ó,
oj gjithë qagë e mjera u!

Oj Bir, ka t'erdh kjo kurorë,
oj kush t'e theri atë dorë?

Oj, Këta këmbë të ngriqësua,
oj cila gozhdë t'i la të shpojë?

Oj, edhe zëmërën t'e shpuan,
oj me një llënxh t'e zbuluan!

E oj bër, e oj sa penë!
Oj mirrëm mua për vethen.

Oj pa tij bir, ngë mund të rronjë,
oj këtë thikë si t'e duronjë?

Oj pa tij, bir, nëng mund të shihem,
ndë këtë varr vete mbullihem. »

Figlio, dov'è finita
la tua gaia bellezza?

Figlio, pieno di lividi,
coperto di sputi.

Come han fatto a ridurti,
ahimè, tutto una piaga?

Chi la corona ti ha regalato,
chi ti ha trafitto la mano?

I piedi crocifissi
quale chiodo trapassò?

Anche il cuore la lancia
ha squarciato e scoperto.

Figlio, che schianto!
Viva con te prendimi.

Stare senza di te
è avere un pugnale confitto.

Con te voglio occultarmi,
chiusa in questo sepolcro».

Ngrëhi gjithë me lotë e me hjidhi,
kësaj Rrexhin bëni kumbanji.

Gjithë të mirat ndër Pashqit na i buroft,
na dhëft edhe Parrajsin. Si na ashtu qoft.

Alzatevi con lacrime e dolore
per fare alla Regina compagna.

L'aggiunta d'ogni bene vi conceda
a Pasqua e il Paradiso. Così sia. ²

²Estratto da: Vita della Beata Vergine Maria (1762). Edizione critica e traduzione italiana a cura di Vincenzo Belmonte

Racjona e Shën Frangjiskut

Qeve e je Ti tata ime,
Shën Frangjisk mirakulluz,

për ndë dhe le t'ëmbëlin
shprishe graxje me atë buzë.

Një të prëmtës ditë u leve,
ditë që neve na solle hare;

ka do ece e ka do shkove
bëre dritë e bëre hje.

Nd'atë Paull i madh katund
prindët tëndë të nëmur ishin

e ndorrina se të nëmur
se Krishtin e mbajin mbë zëmër.

Krishti ata i dish mirë
i dërgoi një shëjt për bir.

Porsi një yll ti m'u lëshove
gjithë dhen m'e dritësove.

Orazione a S. Francesco di Paola

Tu sei stato e sei il padre mio,
San Francesco traumaturogo,

per il mondo lasciasti dolcezza
e concedesti grazie predicando.

Nascesti di venerdì,
giorno che ci portasti gioia;

ovunque andasti e passasti
hai avuto fama e onore.

A Paola grande paese
i tuoi genitori erano poveri

benchè poveri
in Cristo avevano fede.

Cristo li amò,
gli diede un santo come figlio.

Come una stella tu sei apparso
e tutto il mondo illuminasti.

Ishe i vogël kriatur
për ca mot mbete sëmur;

mëma jote tue qar
mbë gjunj Krishtin pregar.

Bëri vut e të shëroi
se ka qielli graxje çoi.

Për një vit mbete kutjend
i veshur monek nd'atë kumend.

Ma guardjani m'u nderrir
Kur i qelle prusht ndër gjir.

Vitin prana m'e fërnove
ka kumendi m'u llargove.

U vure e ece për ndë dhe
puru Rromen vajte pe.

Te rrëmiti ku rrëvove
e me çerë përmist e çove,

ishe Shëjt e të bekoi
mbjatu Paull të dërgoi.

Da piccolo
per un certo tempo fosti malato;

tua mamma piangendo
inginocchio pregava il Signore.

Ha fatto voto e tu guaristi
chè dal cielo ebbe la grazia.

Per un anno fosti felice
vestito da monaco nel monastero.

Il guardiano rimase esterrefatto
quando gli portasti la brace nel petto.

Alla fine dell'anno
lasciasti il monastero.

Ti incamminasti per il mondo
e visitasti anche Roma.

Quando arrivasti dall'eremita
lo trovasti prostato,

eri Santo e ti benedisse
subito a Paola ti mandò.

Erdhe Paull me shumë pjaxhir
shpiza jote nëng të parir.

Ndë një voshk vete rri
e m'e bëre tënde shpi.

Haje rrënja e haje barë,
ditë e natë Krishtin pregar;

e më fjëje ndë një shtrat
gjithë gur e sillikat.

Animalli tue kërxier
ç'e ngudhiren ai qen llivrier,

e te gruta m'i pundar
kur të çon çë rri e pregar,

kaçaturet kur rrëvuan
të nderrirturiz qëndruan.

Kur më vajte nd'atë Kosenxë
cove Peshkun për lliçenxë;

Peshku shumë mirë të dish
çë t'e bëri tënden qishë.

Arrivasti a Paola con molto entusiasmo
la tua casa non ti piacque.

Andasti ad abitare nel bosco
e lì costruisti la tua casa.

Mangiavi radici ed erbe,
giorno e notte pregavi il Signore;

e dormivi in un letto
di pietre e lastricato con selci.

L'animale saltando
il levriero mandava via,

si fermò nella grotta
quando ti vide pregare,

quando arrivarono i cacciatori
rimassero meravigliati.

Quando andasti a Cosenza
il Vescovo ti diede consenso;

il Vescovo ti volle tanto bene
da permetterti di costruire una chiesa.

Pedhamendëzit gavove
gjithë shurbin për divucjon!

Kapitani Tarsjan
dish t'i lërinì dica gran.

Kapitan, qosh i bekuar
forse Krishti të ka dërguar.

Delja jote që t'u buar
qe e ngrën edhe e fërnua

e m'e çove nd'atë kamin,
kur m'i thërrisje ti Martin!

Shkele zjarrin me hare
e të çuan ca të kështe.

Te kumendi një shërbini
nëng kish ujë sa et i vini:

"U njëmend fëtighen lë,
se ngë mund shërbenj më".

Me bastunin gurin batir,
mbjatu ujit m'i kurrir.

Le fundamenta scavasti
tutti lavorarono a devozione!

Il capitano (della famiglia) Tarsia
ti donò del denaro.

Il capitano, sia benedetto
forse fu mandato dal Signore.

La tua pecora scomparsa
era stata divorata

e la trovasti nella fornace
quando gridasti Martinello!

Calpestasti il fuoco con gioia
e così ti trovarono alcune persone.

Nel monastero l'operaio che lavorava
non aveva acqua per dissetarsi.

"Io lascio subito il lavoro,
non ce la faccio più a lavorare".

Con il bastone percuotesti una roccia
e subito l'acqua sgorgò.

Ma kjo fond që sëmbe buron,
kushdó pi maj e fërnon.

Voshqe e lume kish të shkoni,
te Siçillja kish të rrëvoni.

T'u përpoqtin nëndë veta,
gjithë të nëmur e të shkreta:

Ëna bukë e puru dhé,
ndëse jini të kështë.

Të kështë na fteta jemi,
ma na bukë fare nëng kemi.

Vetëm zëmërën çon ndër gji
jam pa ngrën sa Krishti e di;

keq lingomi te ki dhe
hapni çirmen e puru dhen.

Kur m'e haptin e m'e pan,
gjithë mbë gjunj ata më ran:

via bekona për Shëjt ç'je,
se me tina Krishtin e ke;

Ma questa fonte che sempre abbonda
chiunque beve mai si esaurisce.

Boschi e torrenti attraversasti,
per arrivare in Sicilia.

Incontrasti nove uomini,
tutti poveri e miseri:

Dacci pane e da vivere,
se siete cristiani.

Persone buone noi siamo
ma pane non né abbiamo.

Solo il cuore trovi nel petto
sono a digiuno che solo Dio sa;

soffriamo troppo in questo mondo
aprite pure la bissaccia.

Quando la aprirono e videro
tutti si inginocchiarono:

orsù, benedicici poichè sei Santo,
Cristo è con te;

via bekona prana na la
hëngëtim sa ngë dishtim më.

Kur detin kish t'e shkoni
edhe varkën m'i kërkon.

Deti kuetu pa suvalë
varka vej xhustu si ngjalë.

Marinarët çë mbrënda ishin
për limozën nëng të dishtin.

Se ka Krishti ishin të harruar
sa të qellëjin dojin paguar.

Kur te varka nëng e vuan
lidhi mandjelin me atë bastun.

E m'e lidhi e m'e bëri koc,
shkove nd'ujë me gjithë pikoc!

Marinarët tue qar:
«priru, Shëjt, e nga u mbarkar».

Sa mirekuliz burtove
ngrëite dorën e m'i bekove.

orsù, benedicici e poi
e magiamo a sazieta.

Quando doveva attraversare il mare
cercava una barca.

Il mare era calmo
la barca andava come un'anguilla.

I barcaioli
per carità non ti vollero traghettare.

Erano stati dimenticati da Dio e per
traghetarti volevano essere ricompensati.

Quando si rifiutarono d'imbarcarti
legasti il mantello con il bastone.

Lo legasti e facesti un nodo,
andasti in acqua insieme al fraticello!

I barcaioli piangendo:
«Santo, vieni ad imbarcarti».

Sei stato prodigioso
alzasti la mano e li benedicesti.

Kur forxharin m'i kërkove,
se xathur kishe atë rragon,

ai forxhar nderesat
nëng dish t'e mbathni për karitat.

Kur së mbathuri fërnoi
doj turre edhe mallkoi.

Zu rragonin me të mirë,
petikonjt mbë truall zbatir.

Mbjana i shtu sa lartë van
me gjithë post mbë truall ran.

Një shkafet fortë e batir,
ai forxhar m'u pendir.

Shumë dubje Rregji suall,
më qani sa gjak i duall:

ai Rregj si ngë ka zëmër
tue xheshur ata të nëmur?

E fteta mirë nëng çon
këtë mbëkat si t'e shëronj?

Quando cercavi un fabbro,
chè sferrato era rimasto l'asino,

quel maniscalco
non volle ferrarlo per carità.

Appena finì di ferrarlo
pretese denaro e ingiuriò.

Con le buone ordinasti all'asino
di scuotere gli zoccoli a terra.

Appena li scosse andarono in alto
e i ferri cadero a terra.

Uno schiaffo forte lo colpì,
il fabbro si pentì.

Molti peccati aveva il re,
pianse tanto che sangue versò:

quel re non ebbe pietà
di approfittarsi dei poveri?

Non trovo alcuna buona azione
come posso perdonarti questo peccato?

Kush t'e thot gjellën tëndë
çë do bërë e çë do the?

Kur te Franxha m'i pundarte
shumë mirekuliz më le:

shërove shumë me mallati,
kush pa gol kush pa sy.

Buza jote tue bekuar
nxuri shpirtra të tribulluar;

qenë të vrar e qenë të vjerrë
çë ka dheu ishin të bjerrë.

E mbë gjunj Krishtin pregar
gjithë ata i rrisushitar.

Shumë divote na ka Ti jemi,
shumë speranx na ka Ti kemi.

Shtirna via Ti një oqat,
Ti bekona për sanditat.

Chi racconta la tua vita
ciò che hai fatto e hai detto?

Quando rimanesti in Francia
molti miracoli facesti:

guaristi molti da malattie
chi muto chi cieco.

La tua bocca benedicendo
guarì anime turbate;

furono uccise ed impiccate
chè per il mondo erano anime perse.

Pregando Cristo in ginocchio
in tanti hai risuscitato.

A Te siamo molti devoti,
in Te speriamo.

Su, dacci uno sguardo,
benedicici per santità.

San Francesco di Paola - Shën Frangjisku

42

Falò rionali dedicati a San Francesco di Paola
Zjarret e Shën Frangjiskut

43

Racjona e Shën Viçenxit

Shën Viçenxi in pjetus,
Shën Viçenxi mirakullus,

mirri vesh ti kënkët tona
e pëstajna bekona.

Sa mirakulla ti bëre,
sa edhe ka varri nxore,

sa shërove të sëmur
me lëngimee me dhullur,

sa tërmende e çungari,
sa të bëme e magari!

Kush di t'i nëmëronj,
kush rrëvonmaj t'i këndonj?

Mbjidhëshin me një këmbanel
të bëgat e poverjel,

nga dita e nga menat
poverjel e të bëgat.

Orazione a San Vincenzo Ferreri

San Vincenzo compassionevole,
San Vincenzo miracoloso,

ascolta benedicente
chi canti ti eleva.

Quanti prodigi operasti
quante resurrezioni,

quanti malati guaristi
afflitti da morbi e dolori,

quanti tormenti e paralisi,
fatture e magie!

Chi può numerarli,
chi mai arriva a contarli?

Si radunavano ricchi
e poveri con un campanello

ogni mattina, ogni giorno,
poveri e ricchi.

Gjithë dhen e rrëfëgove,
mosnjeri e helmove,

sa edhe ditën sot
bën ti graxjenga dhivot.

S'kam u vuxhë t'i këndonj,
s'kam fjalë t'i ligjëronj,

thomi vetëm atë kart
çë dërgove atje lart.

T'Inzot bëre përpost,
e të bëri ai rrëspost.

Gjegje së vdis një grua lëtire:
qe soneste si pullare,

gjithë vinë e gjithëmonë
u shkarzie, si dosa jonë.

Nani kur ajo trajirë,
vet Dhimoni i kumbarir

e se më t'e dhisparar
i kulton gjëllen e par.

Desti a tutti ristoro
a nessuno amarezza,

e ad ogni devoto
concedi grazie anche oggi.

Voce non ho per cantarle,
parole per dirle,

ci limitiamo alla lettera
che spedisti là in cielo.

Facesti a Dio una proposta
ed egli rispose di sì.

Era agli estremi una donna italiana:
rotta a qualsiasi lascivia,

ad ogni età
s'era rivolta nel brago.

Mentre lei rantolava,
Satana apparve in persona

e per disperarla ancor di più
le ricorda la vita di prima.

Ajo bën si dhishtërat,
thoj: «Për mua nëng ë pjetat

s'kam u bes e s'kam sperënxë,
bie ndë Pistë u si nerënxë».

Shën Viçenxi, kur e pa,
afer shtratit përgjunj ra;

muar kart e kallamar,
shkruajti dica fillar,

t'Inzot ja dërgoi.
Karta mbjatu fjuturoi,

e fratandu predikar,
thoi: «Mos u dhishtërar!».

Sa tham na këto fjalë,
priret karta dalë e dalë,

shkruajtur me gramati
t'arta, pa fare të zí.

Karta vinë ka Zoti Krisht
çë bëri këtë përvist:

Lei angosciata diceva:
«Per me non c'è scampo,

non ho fede e speranza,
cadrò, nell'inferno come un arancio.

San Vincenzo, al vederla,
vicino al suo letto si inginocchiò;

Prese un foglio di carta,
vi scrisse qualche riga

e a Dio la spedì.
Mentre in alto volava la lettera,

lui la ammoniva
di non disperare.

Volteggiando nell'aria,
in pochi istanti la lettera

scritta in caratteri d'oro,
senza traccia d'inchiostro.

Veniva da Cristo
che questa grazia elargì:

«jap u fjalë kësaj grua
çë, Viçenx, ti truan mua;

gjith mbëkat për nderë tënde
ja ndëlej, lë të vdes kutjende».

Oh, llegricë, oh, novë e mir!
Mbjatu pjaka u rrinovir.

Qan me lot e u pendir,
tue e qar u debullir.

Qaiti aq e shërtoi
sa ndër qiell fjuturoi.

Shën Viçenx, tërsori ynë,
bëna neve këtë strin:

bën të vdes u pa mbëkat,
me sperënxë e me urat;

si sallvove këtë grua
ashtu puru sallvomua,

se u vjershin s'e fërnoj,
sembre thom u sa të rronj:

«Do la parola alla donna
che mi raccomandi:

per amor tuo le perdono
ogni colpa, muoia contenta!».

Oh gioia, oh bella notizia!
Ad un tratto si riprese la vecchia.

Piangeva a dirotto, pentita,
tra il pianto perse le forze:

Tante lacrime e gemiti
le guadagnarono il cielo.

San Vincenzo, tesoro,
facci questo regalo:

senza peccato fammi morire
con speranza e benedizione;

come salvasti la donna
salva così pure me.

Proseguirò col mio canto,
dirò per tutta la vita:

«Rruat Shën Viçenx Ferreri
e Zotin çë Shëjt e bëri! ».

«Viva Vincenzo Ferreri
e Dio che santo lo ha fatto! ».³

³Estratto da: Vita della Beata Vergine Maria (1762). Edizione critica e traduzione italiana a cura di Vincenzo Belmonte

Kalimera e Shën Mërisë së Rruzarit

Oj e bukura spërënxë
oj e ëmbela nerënxë,

oj Parrajs,oj mall,
oj amuri im i par,

oj dritë, oj pasiqr,
oj mëma ime e mir,

oj gjellë, oj lipisí,
oj Zonja e Shën Mëri,

kur të ruanj o të kultonj,
kur të fjas o të këndonj,

zëmëra sa mund të rronjë,
për hare do të fjuturonjë.

Kur u rri i helmuar
edhe qanj i trubulluar,

sa të thom: “oj Shën Mëri”
mbjatu m’iken kjo hjidhi.

Orazione alla Madonna del Rosario

O bella mia speranza,
dolce arancia,

o paradiso,o affetto,
primo amore,

o luce, o splendore,
madre buona,

vita, misericordia,
o Madonna,

quando ti guardo o ti penso,
quando ti parlo o ti canto,

più il cuore non regge,
vorrebbe per la gioia volare.

Se me ne sto malinconico
e piango turbato,

appena dico “Maria”
sparisce ogni pena.

Gjëndem ndë një det të zi.
ndihmë, Ti Zonja Shën Mëri.

Bëmë dritë, oj yll i qar,
se suvala më fukar.

Sa e dashur më je,
nd'at cohë mbajin mbë hje.

Ndë këtë hje, xa këtë bes,
dua të rri njera të vdes.

E, ndë pash këtë short,
ndë këtë hje të kem mort,

mua më hyn gjithë haret,
kam Parrajsin mbi dhet.

Via, kallare tek e ke shtjer
një sagull të re.

Lidhmë mua me një katinë,
lidhmë, për të tër vinë.

Lidhme zëmërën sot,
mos m'e zgjith për motmot.

Mi trovo in un fosco mare.
Madonna, soccorrimi!

Fulgida stella, rischiarami,
ché l'onda mi annega.

Per quanto cara mi sei,
tienimi all'ombra del manto.

Ti giuro, alla sua ombra,
fino alla morte starò.

E se per te sorte mi tocca
alla sua ombra morire,

già sono pazzo di gioia,
ho in terra il mio paradiso.

Getta giù, cala una nuova fune,
non perdere tempo.

Per tutto l'anno
incatenami stretto.

Oggi incatenami il cuore,
tienilo per l'anno intero

Lidhur mbë nd'atë autar,
lidhur si një filakar.

Xha u zëmërën s'e dua,
e vura ndër duart tua.

S'dua jem e namuris,
dua të jem e Shën Mërisë

in ceppi sopra il tuo altare,
in ceppi come un recluso.

Al cuore rinuncio,
già te l'ho consegnato.

Rifiuto ogni amore terreno,
sarò di Maria⁴.

⁴Estratto da: Vita della Beata Vergine Maria (1762). Edizione critica e traduzione italiana a cura di Vincenzo Belmonte

Kalimera Shën Lluçisë

Dredhmi vallenme hare
kësaj Shënjte nuse e re.
Ç'është kjo vashëz rritur hadhjar,
çë llambarisen nd'atë autar?

Ç'është kjo lule pjot ardur,
çë na mbjon zëmrënme amur?
Ç'është kjo hënëz dritë pjotë,
çë na qasi Inzot?

Ç'ë ky diell çë del mbi dhe
çë na mbjon me gaz e hare?
Kjo është lule rregjerie,
është e Virgjëra Lluçie.

Ma kjo vashë sa bukuri,
ka ndër ballë, ndër buzë, ndër sy.
Tundu zëmër e këndo,
duaje mirë, sa mirë të do.

Zonjë, t'e lypenj me shërtime,
hir ti Zonjë te zëmra ime:
se ndë hinë ti Zonjë për mot,
hinë me tina puru Ynzot,

Orazione a Santa Lucia

Con gioia intrecciamo la ridda
a questanovella sposa di Cristo.
Chi è questa fanciulla leggiadra
che risplende in sull'altare?

Chi è questo fiore profumato,
che ci riempie il cuore d'amore?
Chi è questa luna luminosa,
che Nostro Signore ci accostò?

Chi è questo sole che sorge
e ci dona sorriso e gioia?
Questo è un fiore regale,
è la Vergine Lucia.

Quanta bellezza ha questa fanciulla,
sulla fronte, sulla bocca e negli occhi.
Orsù, cuore inneggiala,
amala come Lei ti ama.

Signora, sospirando ti chiedo,
di dimorare nel mio cuore:
se dimori tu o Signora
vi dimorerà anche nostro Signore,

kjo zëmër pa mbëkatë
zbardhen më se një kartë rrazatë.
Ma çë thom u çotes grua
lë Shën Lluçien e fjas për mua!

Po ndëlem mua vashës rriall,
fjas kështu se kam u mall:
kam me mall zëmrën të pjot
Zonja Nuse e t'Inzot

ma na ndë duami t'i këndomi
zëmi gjellën e ja thomi:
ish një trim ka Sirakuza,
një garofullkish për buzë.

Kish sytë pjot dritë,
me ata sy të ruenej të vrit;
ish i drejt si një kandill,
ish ganjun e dukej një yll.

Ish pjotë me nobilltat,
i nderuar e i bëgat;
gra e burra, pjeq e të ri,
atë ganjun hajin me sy.

questo cuore puro
risplende d'immacolato candore.
Cosa dico io donna sempliciotta
lascio Santa Lucia e parlo di me !

Perdonami nobile fanciulla,
se parlo così è perchè ho tanto timore:
ho il cuore pieno d'amore per la
nobile Sposa del Nostro Signore

in canto
raccontiamo la sua vita:
c'era un giovane a Siracusa,
dalle labbra di garofano.

Dagli occhi luminosi,
da incantare chi li fissava;
era dritto come la candela,
era un ragazzo ma sembrava una stella.

Era nobile,
onorato e ricco;
donne e uomini, vecchi e giovani,
lo invidiavano

Ma ganjunit ata krye
rrinej të stisur nd'atë Lluçie;
ma Lluçia nd'atë çerë
nëng i ngrëjti sytë një herë.

Trimi u nis një menatë
vate çoj Zotin të jat;
e i tha me lotë ndër sy:
"Kij për mua shumë lipisi!"

Zoti im e kijme besë,
për Lluçien tënde vdes;
u jam puru i bëgatë,
pse së bëmi parëndat?

U përgjegj pjaku bular:
trim i bukur e hadhjar;
si më fjet ndë këtë manerë
biri im, më bën nderë.

Mund e çonj njeter bir
më trim e më të mirë?
Sa të kallaret Ynzot
kjo krushqi ka të bëhet sot.

Il ragazzo
pensava insistentemente a Lucia;
ma Lucia mai
lo degnò di uno sguardo.

Una mattina il giovane
si recò dal padre di Lucia;
e con le lacrime agli occhi gli disse:
"Abbi pietà di me!"

Signore mio credimi,
io muoio per la tua Lucia;
io sono ricco,
perché non ci leghiamo in parentela?

Rispose il vecchio gentiluomo:
giovane bello e di nobili sentimenti;
le tue parole
figlio mio, mi fanno onore.

Posso pretendere un altro figlio
pari a te?
Anche se scendesse dal cielo il nostro
Signore
questo fidanzamento si deve compiere oggi
stesso.

Hyri Shënjtja ç'e thërritin,
me hare të dy m'e pritin.
Jati i tha: "Bilë furtunatë!
njò i pari i kësaj çitate

I bëgatë me urtëri,
çë me ne do të bënj krushqi.
Zoti tatë, të qosha truar!
s'mund e marr, se jam e martuar.

Jati e ruajti e vrëjti çerën,
tha: Ti ngë njeh në këtë në të tjërë.
Trimi u ngré si një petrit tha:
Kush ë ky dhëndërr yt?

Thuame nd'ështëëky fanmirë,
më i bëgatë e më i mirë?
Nd'ështëë ganjun, trim o pjak
dua t'e di të ngosem me gjak.

Zoti im ndë je bular,
lem e mos më turmendar:
mos mirr ti xhelluzi,
se mbi dhe u s' ruanj njeri.

Entrò la Santa che era stata chiamata,
con gioia i due l'aspettavano.
Il padre le disse: Figlia fortunata!
ecco il più nobile di questa città.

Nobile e pieno di virtù,
con noi vuol imparentarsi.
Signor padre, che tu sia benedetto!,
non posso accettare, sono già promessa.

Il padre la guardò e si oscurò in viso,
disse: tu non conosci né lui né un altro.
Il giovanese alzò come un nibbio e disse:
Chi è questo tuo sposo?

Dimmi se questo fortunato
è più nobile ed agiato?
Se è ragazzo, giovaneo vecchio
voglio saperlo per saziarmi del suo
sangue.

Mio Signore, se sei un gentiluomo
lasciami e non tormentarmi:
non essere geloso,
chè in terra non amo nessun uomo.

Dhëndrri im kriarti qiellin,
bëri dheun, hënzën e diellin.
Dhëndrri im me graxje
pjetë është Krishti Inzot.

Na përpara atij që dua jemi baltë,
jemi buhua.
U përqedgj ai trim i zi:
Lluçie ka t'erdh kjo paci?

Ti ng'e di se të krështetë
vinjen vrarë si drangolet?
Via, për graxje t'e kërkongjë,
rro, ti vashë, u bë të rronjë!

Ma ky Krisht u nëng e di pse
të bëri ata dy sy
aq të bukur të shkëlqyer?
Ndë je Zongjë me lipisi,
ëm allmenu ata di sy.

Qeshi Shënjtja me hare:
Ndë do këta sy menatë i ke.
Dualli trimi gjithë kutjend,
tha: Njera menatë ndërro tallend.

Il mio sposo ha creato il cielo,
la terra, la luna e il sole.
Il mio sposo pieno di grazia
è il Cristo Nostro Signore.

Dinnanzi a colui che amo
siamo fango e polvere.
Rispose il giovane rattristato:
Lucia sei uscita di senno?

Tu non sai che i cristiani
vengono uccise come colubri?
Orsù, ti chiedo,
di salvarti, fammi vivere in pace!

Perché questo tuo Signore
ti diede questi occhi
così belli e luminosi?
Se sei pietosa,
dammeli.

Sorrise la Santa con gioia:
se vuoi questi occhi domani li avrai.
Il giovane uscì contento,
disse: Fino a domani cambierà idea.

Ma s'e dij që kish ndë krye,
Shënjtja e Virgjëra Lluçie.
Që me lotët ndër sy
ndënjë kamer vate u mbulli.

U përgjunj njera natë,
parkalesi atë Maestat:
Zoti Krisht Parrajsi im,
Ti librarem ka ky trim.

Këtyre syve ju prejar
dua t'ja jap ma s'dua ngar.
U pataks e pa pagur,
vate muar një talur.

Këllau gjishtët nd'ata sy
sa m'i thiejti si gërshi.
E sa dielli më façoi,
sytë trimit ja dërgoi.

Ndënj një ditë e një mjeznatë,
mbet e Virgjëra çikat.
Mjeznatës i qëlloi,
vate një ëngjëllith e m'e zgjoi.

Ma non conosceva le intenzioni della
Santa e Vergine Lucia.
Con le lacrime agli occhi,
si chiuse in una stanza.

Inginocchio fino a notte,
pregò quel Maestà.
O Gesù Cristo,
liberami da questo giovane.

Di questi occhisi pregiò,
voglio darglieli ma voglio rimanere pura.
Sobbalzò e senza timore,
prese un piatto.

Conficcò le dita negli occhi
e li strappò come ciliege.
Ed appena sorse il sole
li mandò al giovane.

Per tutto il giorno fino a mezzanotte,
la Vergine rimase e cieca.
A mezzanotte si addormentò,
un angelo la svegliò.

Zonja nuse, i tha:
Si rrí? kaq e verbër e pa sy?
U ti solla më të mírë
t'i dërgoi Krishti fanmirë.

Oj Lluçie, oj Lluçie
mbaje shtrënjtë si e ke atà krye.
Se ngë shkon e vjen me ne
e na bëhe nuse e re.

Ma sa të jet jeta te dheu,
të ndëron tij i kështeu,
e të jep Krishti fuqi,
gjindjes t'i shërosh sy.

U spav ëngjëlli ndër qiell,
Shënjtjës sytë shkëlqenjën si diell.
Shënjtja e bukur e fanmirë,
sytë e ri neve na prir!

Kij për ne të zezët pjetat
e me graxje na bëgat.
Sytë e kurmin na beko
sytë e shpirtin na bukuro.
E sa rrimi na mbi dhe,
bën t'i kemi Krishtit hje.

Signora Sposa,le disse:
come stai? cieca e senza occhi?
Io te li ho portati più belli
te li manda il Signore.

O Lucia, o Lucia,
tieni salda questa tua fede.
Tra non molto vieni tra noi
e sarai Sposa novella.

Finché ci sarà la vita su questa terra,
sarai onorata,
il Signore ti darà il potere,
di sanare la vista ai devoti.

Si dileguò l'angelo in cielo
gli occhi della Santa splendevano come il sole.
La Santa benevola e caritatevole,
gli occhi nuovi ci ridà!

Abbi pietà di noi miseri
e arricchiscici di grazie.
Benedicici gli occhi corporali
illuminaci gli occhi spirituali.
Finchè viviamo,
facci onorare il Signore.

Tek e lurtmja jona ditë,
dil përpara e na prit,
të godhirmi mot për mot
te Parrajsi t' Ynzot.

Nel nostro ultimo giorno,
vienici incontro ed accogli,
per gioire eternamente
con il Signore in Paradiso.

Shën Bombin kurorë me lule

Shën Bombin kurorë me lula
pjotë me çufa e xiharela,
një kunoqes me kukule
Shën Bombin kurorë me lula.

Janë e vinjin marinarët
sillnin pishqit te panarët.
 Ngreu Ti Bir, ec ja bekó,
 zgjohu se bëre ninó

Janë e vinjin pekurarët,
sillnin gjizët te panarët.
 Ngreu, Ti Bír, ec ja bekó,
 zgjohu se bëre ninó.

Është e vjen Rakellina
sillen fasha dhe skutina.
 Ngreu, Ti Bír, ec ja bekó
 zgjohu se bëre ninó.

Serafina ç'ish e nëmur,
ngë kish çë të sillë
e të sullë një zëmër.
 Ngreu, Ti Bír, ec ja bekó
 zgjohu se bëre ninó.

Gesù Bambino corona di fiori

Gesù Bambino corona di fiori
piena di fiocchi variopinti,
una conocchia con i bozzoli
Gesù Bambino corona di fiori.

Arrivano i marinai
portano i pesci nei cesti.
 Alzati Figlio, benedicili,
 svegliati chè hai fatto la nanna.

Arrivano i pastori
portano le ricotte nei cesti.
 Alzati Figlio, benedicili,
 svegliati chè hai fatto la nanna.

Arriva Rachelina
porta fasce e pannolini.
 Alzati Figlio, benedicili,
 svegliati chè hai fatto la nanna.

Serafina era povera,
non aveva nulla da portare
e ti porto un cuore.
 Alzati Figlio, benedicili,
 svegliati chè hai fatto la nanna.

Regji im

Rregji im, Jisuthi im,
djal i vogël ndër tëtim
erdhe e u leve për njeri
te një kalive si mavri.

*Fjëj, o Bír e mos qaj,
fjëj, o zëmër, bën oh!*

Mbi ca kasht, te një grazhdë,
Ti je i zmardhur skur je jashtë,
lipisët zjarri xheshur je
e tëtimi vdes për ne.

*Fjëj, o Bír e mos qaj,
fjëj, o zëmër, bën oh!*

Të përgëzon, të këndon,
Mëma jote ndë të qëllon.
Ka gadhuri e ka një qe,
me atë frimë i ngrohur je.

*Fjëj, o Bír e mos qaj,
fjëj, o zëmër, bën oh!*

Il mio Re

Mio Re, Gesù mio.
piccolo bambino al freddo
sei nato per tutta l'umanità
in una capanna come un infelice.

*Dormi, o Figlio, non piangere,
dormi, mio cuore, fai la nanna!*

Su un pò di paglia, in una mangiatoia,
hai tanto freddo come se fossi all'aperto,
sei senza vestiti, persino il fuoco ha pietà di Te
e sopporti il gelo per amor nostro.

*Dormi, o Figlio, non piangere,
dormi, mio cuore, fai la nanna!*

La tua mamma ti accarezza,
ti canta una dolce ninna nanna.
L'asino e il bue,
ti riscaldano con il loro respiro.

*Dormi, o Figlio, non piangere,
dormi, mio cuore, fai la nanna!*

Pater noster

Shpirti Shëjtë ç'je kundinu
thirre e mos e bëjë dhi menu;

Shpirti Shëjtë ç'je nga menatë,
sa të mos bënë mbëkatë;

Shpirti Shëjtë ç'je natë e ditë,
sa të na jashë ajut e dritë.

Ëna dritë o Shpirti Shëjtë,
ti ndë do të jesh Shëjtë.

Ndë do konxullacjon
thuaj nga dita këtë racjon:

"Shpirti Shëjtë ea rri me mua,
Zoti Krisht u tij të dua,

mos m'u resht, mos m'u patir
rri me mua, ndëse më do mir.

Oj pllumb i bardh si bora,
ea m'u vë si një kurorë.

Padre nostro

Invoca lo Spirito Santo ch'è sempre
presente e non dispensartene;

invocalo sin dal mattino,
per non peccare.

Invocalo giorno e notte
per avere luce e soccorso.

Illuminaci a Spirito Santo,
se vuoi raggiungere la santità.

Se vuoi trovare consolazione,
prega ogni giorno così:

"Spirito Santo, vieni a stare con me.
Spirito Santo, io ti amo,

non andartene, non mi lasciare,
sta' con me, se mi ami.

Colomba candida come la neve,
posati sul mio capo.

Ndë je dritë më lluminarën,
ndë je zjarr, ea më vambar.

Ea gëzo të nëmurën,
ea më hap zëmërën,

dritëso të verbërën
ea fort të trëmburën.

Shpirti Shëjt ç'je shumë i mir,
mos më le ndë këtë martir.

Ti më lan, ti më pastron,
ti më ngjall, ti më shëron.

Jam sëmur, ea më gjë;
jam e lodhet, ea më prë.

Çë nanë e kur të vdes,
Zoti Krisht u ti thërres.”.

Informatrice: Annunziata Marzullo, anno di registrazione 1990.

Se sei luce, illuminami,
se sei fuoco, infiammami.

Vieni a rallegrare la misera,
vieni ad aprire il mio cuore,

illumina la cieca,
fortifica la timida.

Spirito Santo benigno,
in queste pene non mi lasciare.

Tu lava, tu purifica,
risuscita, risana.

Sono malata, vieni a risanarmi,
sono sfinita, vieni a ristorarmi.

E ora in punto di morte,
Signore, io ti invoco⁵.

⁵Estratto da: Vita della Beata Vergine Maria (1762). Edizione critica e traduzione italiana a cura di Vincenzo Belmonte

TREGUES

Parathënje	pag 2
Tek i jam i thell	pag 6
Kalimera e Pasjonës	pag 12
Racjona e Shën Frangjiskut	pag 26
Racjona e Shën Viçenxit	pag 44
Kalimera e Shën Mërisë së Ruzarit	pag 53
Kalimera e Shën Lluçisë	pag 59
Shën Bombin kurorë me lule	pag 75
Regji im	pag 77
Pater noster	pag 79

INDICE

Introduzione	pag 2
De profundis	pag 7
La Passione di Cristo	pag 13
Orazione a S. Francesco di Paola	pag 27
Orazione a s. Vincenzo Ferreri	pag 45
Orazione alla Madonna del Rosario	pag 54
Orazione a Santa Lucia	pag 60
Gesù Bambino corona di fiori	pag 76
Il mio Re	pag 78
Padre nostro	pag 80

